

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 2.12.2015
COM(2015) 596 final

2015/0276 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV

om ändring av direktiv 94/62/EG om förpackningar och förpackningsavfall

(Text av betydelse för EES)

{SWD(2015) 259 final}

{SWD(2015) 260 final}

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

1.1 Allmän bakgrund

Unionens ekonomi går i dag miste om betydande mängder potentiella returråvaror som finns i avfallsflöden. År 2013 genererades totalt cirka 2,5 miljarder ton avfall i EU. Av detta gick 1,6 miljarder ton förlorat för den europeiska ekonomin eftersom det inte återanvändes eller återvanns. Man uppskattar att ytterligare 600 miljoner ton hade kunnat återvinnas eller återanvändas. Som exempel kan nämnas att endast en begränsad del (43 %) av det kommunala avfallet i unionen återvanns, medan återstoden deponerades (31 %) eller brändes (26 %). Unionen går därmed miste om viktiga möjligheter till effektivare resursanvändning och en mer cirkulär ekonomi.

När det gäller avfallshantering finns det också stora skillnader mellan unionens medlemsstater. År 2011 deponerade sex medlemsstater mindre än 3 % av sitt kommunala avfall medan 18 medlemsstater deponerade mer än 50 %, och några mer än 90 %. Dessa skillnader måste åtgärdas så snart som möjligt.

Förslagen om ändring av direktiv 2008/98/EG om avfall¹, direktiv 94/62/EG om förpackningar och förpackningsavfall², direktiv 1999/31/EG om deponering av avfall³, direktiv 2000/53/EG om uttjänta fordon⁴, direktiv 2006/66/EG om batterier och ackumulatorer och förbrukade batterier och ackumulatorer⁵ och direktiv 2012/19/EU om avfall som utgörs av eller innehåller elektrisk och elektronisk utrustning (WEEE)⁶ ingår i paketet om den cirkulära ekonomin. Paketet innehåller också ett meddelande från kommissionen med titeln *Att sluta kretsloppet – En EU-handlingsplan för den cirkulära ekonomin*.

1.2 Motiv och syfte med förslaget

Den senaste utvecklingen tyder på att det är möjligt att göra ytterligare framsteg i fråga om resurseffektivitet och att detta kan inbringa stora ekonomiska, miljömässiga och sociala vinster. Att omvandla avfall till en resurs är viktigt för att uppnå ökad resurseffektivitet och ett slutet kretslopp i en cirkulär ekonomi.

De rättsligt bindande målen i EU-lagstiftningen om avfall har varit viktiga drivkrafter för att förbättra avfallshanteringen, stimulera innovation om återvinning, begränsa användningen av deponering och skapa incitament till ändrade konsumtionsmönster. En förstärkt avfallspolitik kan ge betydande vinster i form av hållbar tillväxt, nya arbetstillfällen, minskade

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG av den 19 november 2008 om avfall och om upphävande av vissa direktiv (EUT L 312, 22.11.2008, s. 3).

² Europaparlamentets och rådets direktiv 94/62/EG av den 20 december 1994 om förpackningar och förpackningsavfall (EGT L 365, 31.12.1994, s. 10).

³ Rådets direktiv 1999/31/EG av den 26 april 1999 om deponering av avfall (EGT L 182, 16.7.1999, s. 1).

⁴ Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/53/EG av den 18 september 2000 om uttjänta fordon (EGT L 269, 21.10.2000, s. 34).

⁵ Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/66/EG av den 6 september 2006 om batterier och ackumulatorer och förbrukade batterier och ackumulatorer och om upphävande av direktiv 91/157/EEG (EUT L 266, 26.9.2006, s. 1).

⁶ Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/19/EU av den 4 juli 2012 om avfall som utgörs av eller innehåller elektrisk och elektronisk utrustning (WEEE) (EUT L 197, 24.7.2012, s. 38).

växthusgasutsläpp, direkta besparingar kopplade till bättre avfallshantering, samt en förbättrad miljö.

Förslaget om att ändra direktiv 2008/98/EG följer av den lagstadgade skyldigheten att se över avfallshanteringsmålen i det direktivet. Förslagen, som ingår i paketet om den cirkulära ekonomin och som ändrar de sex ovannämnda direktiven, bygger delvis på det förslag som kommissionen lade fram i juli 2014 och sedan drog tillbaka i februari 2015. Förslagen är i linje med målen i färdplanen för ett resurseffektivt Europa⁷ och det sjunde miljöhandlingsprogrammet⁸, inklusive ett fullständigt genomförande av avfallshierarkin⁹ i alla medlemsstater, en minskning i absoluta tal och per capita av avfallsgenereringen, säkerställande av högkvalitativ materialåtervinning och användning av återvunnet avfall som en viktig och tillförlitlig råvarukälla inom EU. Förslagen bidrar också till genomförandet av EU:s råvaruinitiativ¹⁰ och beaktar behovet av att förebygga livsmedelsavfall. Dessutom innebär förslagen att rapporteringskraven i samtliga sex direktiv förenklas.

2. RESULTAT AV SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNING

2.1 Studier

Förslagen och den åtföljande konsekvensbedömningen tar upp tekniska och samhällsekonomiska aspekter samt kostnads–nyttoaspekter av genomförandet och vidareutvecklingen av EU:s avfallslagstiftning. Ett tillägg till konsekvensbedömningen utarbetades för att analysera de potentiella effekterna av ytterligare varianter av de huvudalternativ som anges i konsekvensbedömningen.

2.2 Internt samråd

Inom kommissionen följdes utarbetandet av lagförslagen av en särskild styrgrupp för konsekvensbedömningen bestående av företrädare för SG, ECFIN, GROW, CLIMA, JRC och ESTAT.

2.3 Externt samråd

En vägledande förteckning över frågor togs fram av kommissionen, och de första samtalen med viktiga intressenter inleddes i februari 2013. Ett internetbaserat offentligt samråd i linje med miniminormerna för samråd inleddes i juni 2013 och avslutades i september samma år. Det kom in 670 svar, vilket visar på stort intresse hos allmänheten för avfallshanteringsfrågor i EU och höga förväntningar på EU-insatser på detta område. Ett särskilt samråd med medlemsstaterna hölls mellan juni och september 2015, liksom ett bredare samråd om den cirkulära ekonomin.

2.4 Konsekvensbedömning

En konsekvensbedömning och en sammanfattning av denna offentliggjordes tillsammans med det förslag som antogs i juli 2014¹¹. I konsekvensbedömningen, som förblir det huvudsakliga

⁷ KOM(2011) 571.

⁸ Europaparlamentets och rådets beslut nr 1386/2013/EU av den 20 november 2013 om ett allmänt miljöhandlingsprogram för unionen till 2020 – *Att leva gott inom planetens gränser* (EUT L 354, 28.12.2013, s. 171).

⁹ Enligt avfallshierarkin ska avfall först och främst förebyggas. Om detta inte är möjligt bör avfallet i första hand återanvändas, i andra hand materialåtervinnas och i tredje hand förbrännas med energiåtervinning. Sistahandsalternativet är bortskaffande i form av deponering eller förbränning utan energiåtervinning.

¹⁰ KOM(2008) 699 och COM(2014) 297.

¹¹ COM(2014) 397.

analytiska underlaget för de reviderade lagförslagen, utvärderas de viktigaste miljömässiga, sociala och ekonomiska effekterna av olika alternativ för att förbättra avfallshanteringen i EU. Olika ambitionsnivåer bedöms och jämförs med ett referensscenario för att fastställa de lämpligaste åtgärderna och målen som är förenade med minsta möjliga kostnader och största möjliga vinster.

Kommissionens konsekvensbedömningsnämnd avgav ett positivt yttrande om konsekvensbedömningen den 8 april 2014 och tillförde samtidigt ett antal rekommendationer för att finjustera rapporten. Nämnden bad om ytterligare förtydligande av problemformuleringen och behovet av nya delmål, starkare argument för ett förbud mot deponering ur ett subsidiaritets- och proportionalitetsperspektiv och enhetliga mål för alla medlemsstater, samt närmare angivelse av hur medlemsstaternas varierande resultat beaktas i förslaget.

Konsekvensbedömningen ledde till slutsatsen att en kombination av olika alternativ kommer att ge följande fördelar:

- Minskning av den administrativa bördan, särskilt för små verksamhetsutövare, förenkling och bättre genomförande av lagstiftningen, bland annat genom uppställande av ändamålsenliga mål.
- Fler arbetstillfällen – mer än 170 000 direkta arbetstillfällen skulle kunna skapas fram till 2035, varav de flesta inte kan flyttas utanför EU.
- Minskade växthusgasutsläpp – mer än 600 miljoner ton växthusgaser skulle kunna undvikas mellan 2015 och 2035.
- Positiva effekter på konkurrenskraften hos avfallshanterings- och materialåtervinningsbranschen samt tillverkningssektorn i EU (bättre system för utökat producentansvar och lägre risker förknippade med råvarutillgång).
- Återföring till EU:s ekonomi av returråvaror, vilket i sin tur kommer att minska beroendet av råvaruimport.

Ett analytiskt underlag som kompletterade konsekvensbedömningen lades fram tillsammans med lagstiftningsförslaget. I detta underlag analyserades ytterligare alternativ och varianter i syfte att bättre beakta medlemsstaternas skilda utgångslägen.

3. FÖRSLAGETS RÄTTSLIGA ASPEKTER

3.1 Sammanfattning av den föreslagna åtgärden

De viktigaste punkterna i förslagen om ändring av EU:s avfallslagstiftning är följande:

- Harmonisering av definitioner.
- Höjning av målet för förberedelse för återanvändning och materialåtervinning av kommunalt avfall till 65 % senast 2030.
- Höjning av målen för förberedelse för återanvändning och materialåtervinning av förpackningsavfall, samt en förenklad uppsättning mål.
- Gradvis begränsning av deponeringen av kommunalt avfall till 10 % senast 2030.
- Ökad harmonisering och förenkling av den rättsliga ramen avseende dels biprodukter, dels kriterierna för när avfall upphör att vara avfall.
- Nya åtgärder för att främja förebyggande av avfall, inklusive livsmedelsavfall, och återanvändning.
- Införande av minimikrav för utökat producentansvar.

- Införande av ett system för tidig varning för att övervaka hur materialåtervinningsmålen uppfylls.
- Förenkling och rationalisering av rapporteringsskyldigheter.
- Anpassning till artiklarna 290 och 291 i EUF-fördraget om delegerade akter och genomförandakter.

3.2 Rättslig grund och rätt att agera

Genom förslagen ändras sex direktiv om hantering av olika typer av avfall. Förslagen om ändring av direktiv 2008/98/EG, direktiv 1999/31/EG, direktiv 2000/53/EG, direktiv 2006/66/EG och direktiv 2012/19/EU baseras på artikel 192.1 i EUF-fördraget, medan förslaget om ändring av direktiv 94/62/EG baseras på artikel 114 i EUF-fördraget.

I artikel 11.2 i direktiv 2008/98/EG fastställs ett mål på 50 % för förberedelse för återanvändning och materialåtervinning av hushållsavfall och liknande avfall, och ett mål på 70 % för förberedelse för återanvändning, materialåtervinning och annan återvinning av icke-farligt bygg- och rivningsavfall till 2020. I enlighet med artikel 11.4 skulle kommissionen senast den 31 december 2014 undersöka dessa mål i syfte att vid behov förstärka dem samt överväga att fastställa mål för andra avfallsflöden, med beaktande av vilka konsekvenser uppställandet av målen skulle få för miljö, ekonomi och samhälle. Enligt artikel 9 c skulle kommissionen före utgången av 2014 fastställa mål för 2020 om att förebygga avfall och bryta sambandet mellan ekonomisk tillväxt och negativ miljöpåverkan, vilka skulle grundas på bästa tillgängliga praxis, inbegripet vid behov en översyn av de indikatorer som avses i artikel 29.4. Slutligen, enligt artikel 37.4 skulle kommissionen i sin första rapport, som skulle läggas fram senast den 12 december 2014, bedöma ett antal åtgärder, däribland system för producentansvar för vissa avfallsflöden, mål och indikatorer samt åtgärder som avsåg materialåtervinning och energiåtervinning, som skulle kunna bidra till att målen i artiklarna 1 och 4 uppnåddes mera effektivt.

I artikel 5.2 i direktiv 1999/31/EG fastställs tre mål för att nedbringa det biologiskt nedbrytbara kommunala avfall som går till deponier, och ett förbud mot deponering av vissa avfallsflöden. Det sista målet för att minska det biologiskt nedbrytbara kommunala avfall som går till deponier måste uppfyllas av medlemsstaterna senast den 16 juli 2016. Enligt artikel 5.2 ska målet granskas på nytt senast den 16 juli 2014 i syfte att bekräfta eller ändra det i syfte att garantera en hög nivå i fråga om miljöskydd och mot bakgrund av medlemsstaternas praktiska erfarenheter av sina ansträngningar att uppnå de två tidigare målen.

I artikel 6.1 i direktiv 94/62/EG fastställs mål för återvinning och materialåtervinning av förpackningsavfall som, i enlighet med artikel 6.5, fastställs vart femte år på grundval av praktiska erfarenheter som erhållits i medlemsstaterna samt vetenskapliga rön och utvärderingsmetoder som livscykelanalyser och kostnads- och intäktsanalyser.

3.3 Subsidiaritetsprincipen och proportionalitetsprincipen

Förslagen är förenliga med subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. De begränsar sig till att ändra ovannämnda direktiv genom att tillhandahålla en ram med gemensamma mål, medan medlemsstaterna själva får besluta om formerna för genomförandet.

3.4 Förklarande dokument

Kommissionen anser att dokument som förklarar medlemsstaternas åtgärder för att införliva direktiven är nödvändiga för att förbättra informationen om införlivandet.

Avfallslagstiftning införlivas ofta på ett mycket decentraliserat sätt i medlemsstaterna, inklusive på regional och lokal nivå, och i flera rättsakter, beroende på den enskilda medlemsstatens förvaltningsstruktur. För att införliva de ändrade direktiven kan medlemsstaterna därför vara tvungna att ändra i en lång rad olika rättsakter på nationell, regional och lokal nivå.

Förslagen ändrar sex olika direktiv på avfallsområdet och påverkar ett stort antal lagstadgade skyldigheter, inklusive en omfattande ändring av de mål som anges i direktiven 2008/98/EG, 1999/31/EG och 94/62/EG och en förenkling av direktiven 2000/53/EG, 2006/66/EG och 2012/19/EU. Detta är en omfattande översyn av avfallslagstiftningen som potentiellt påverkar ett stort antal nationella rättsakter.

De reviderade avfallshanteringsmålen i de ändrade direktiven är inbördes sammankopplade och bör noga införlivas i nationell lagstiftning och senare tas med i de nationella avfallshanteringssystemen.

De föreslagna bestämmelserna kommer att påverka ett brett spektrum av privata och offentliga aktörer i medlemsstaterna och ha stor inverkan på framtida investeringar i infrastruktur för avfallshantering. För att målen med den nya lagstiftningen ska kunna uppnås (dvs. skydd av människors hälsa och miljön, ökad resurseffektivitet, en fungerande inre marknad samt undvikande av handelshinder och konkurrensbegränsningar inom EU) är det av största vikt att den införlivas på ett fullständigt och korrekt sätt.

Kravet på att tillhandahålla förklarande dokument kan leda till en extra administrativ börda för vissa medlemsstater. Det är dock nödvändigt för att effektivt kunna kontrollera att direktivet införlivas på ett fullständigt och korrekt sätt, vilket är viktigt av ovannämnda skäl, och det finns inga mindre betungande åtgärder som möjliggör effektiv kontroll. De förklarande dokumenten kan dessutom i hög grad bidra till att minska kommissionens administrativa arbete med att kontrollera efterlevnaden. Utan sådana dokument skulle det krävas betydande resurser och åtskilliga kontakter med nationella myndigheter för att följa upp införlivandemetoderna i samtliga medlemsstater.

Mot bakgrund av ovanstående är det lämpligt att uppmana medlemsstaterna att till anmälan av införlivandeåtgärder bifoga ett eller flera dokument som förklarar förhållandet mellan bestämmelserna i direktiven om ändring av EU:s avfallslagstiftning och motsvarande delar i nationella instrument för införlivande.

3.5 Kommissionens delegerade befogenheter och genomförandebefogenheter

De delegerade befogenheter och genomförandebefogenheter som ges kommissionen och motsvarande förfaranden för antagande av dessa akter fastställs i artikel 1.4, 1.5, 1.6, 1.9, 1.11, 1.14, 1.15, 1.18, 1.19, 1.21 och 1.22 i förslaget om ändring av direktiv 2008/98/EG, artikel 1.4, 1.6, 1.7, 1.9 och 1.10 i förslaget om ändring av direktiv 94/62/EG, artikel 1.6 och 1.7 i förslaget om ändring av direktiv 1999/31/EG och i de ändringar som föreslås i artiklarna 1 och 3 i förslaget om ändring av direktiven 2000/53/EG och 2012/19/EU.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Förslagen kommer inte att inverka på Europeiska unionens budget och åtföljs därför inte av den finansieringsöversikt som föreskrivs i artikel 31 i budgetförordningen (Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 av den 25 oktober 2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget och om upphävande av rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002).

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV

om ändring av direktiv 94/62/EG om förpackningar och förpackningsavfall

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT
DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 114,
med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,
efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,
med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande¹²,
i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och
av följande skäl:

- (1) Avfallshanteringen i unionen bör förbättras, i syfte att skydda, bevara och förbättra miljön, skydda människors hälsa, säkerställa att naturresurser utnyttjas varsamt och rationellt samt främja en mer cirkulär ekonomi.
- (2) De mål som anges i Europaparlamentets och rådets direktiv 94/62/EG¹³ för återvinning och materialåtervinning av förpackningar och förpackningsavfall bör ändras genom utökad förberedelse för återanvändning och materialåtervinning av förpackningsavfall i syfte att bättre återspegla EU:s ambition att göra ekonomin mer cirkulär.
- (3) För att göra avfallslagstiftningen mer enhetlig bör också definitionerna i direktiv 94/62/EG anpassas till de definitioner i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG¹⁴ som är tillämpliga på avfall i allmänhet.
- (4) En ytterligare ökning av de mål som anges i direktiv 94/62/EG för förberedelse för återanvändning och materialåtervinning av förpackningsavfall skulle leda till tydliga miljömässiga, ekonomiska och sociala fördelar.
- (5) Genom en successiv höjning av de befintliga målen för förberedelse för återanvändning och materialåtervinning av förpackningsavfall bör man säkerställa att ekonomiskt värdefulla avfallsmaterial successivt och effektivt återvinns genom god avfallshantering och i linje med avfallshierarkin. På detta sätt bör man garantera att

¹² EUT C , , s. .

¹³ Europaparlamentets och rådets direktiv 94/62/EG av den 20 december 1994 om förpackningar och förpackningsavfall (EGT L 365, 31.12.1994, s. 10).

¹⁴ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG av den 19 november 2008 om avfall och om upphävande av vissa direktiv (EUT L 312, 22.11.2008, s. 3).

värdefullt material som ingår i avfallet återförs till den europeiska ekonomin, vilket är steg på vägen mot att genomföra råvaruinitiativet¹⁵ och skapa en cirkulär ekonomi.

- (6) Många medlemsstater har ännu inte helt byggt ut den nödvändiga infrastrukturen för avfallshantering. Det är därför viktigt att fastställa tydliga mål för att undvika att återvinningsbara material fastnar längst ned i avfallshierarkin.
- (7) Till följd av den kombination av återvinningsmål och deponeringsbegränsningar som fastställs i direktiven 2008/98/EG och 1999/31/EG blir unionens mål för energiåtervinning och materialåtervinning av förpackningsavfall enligt direktiv 94/62/EG överflödiga.
- (8) Detta direktiv fastställer långsiktiga mål för unionens avfallshantering och ger de ekonomiska aktörerna och medlemsstaterna tydlig vägledning för de investeringar som krävs för att uppnå målen. När medlemsstaterna utarbetar sina nationella strategier för avfallshantering och planerar investeringar i infrastruktur för avfallshantering bör de på lämpligt sätt använda de europeiska struktur- och investeringsfonderna för att, i linje med avfallshierarkin, främja förebyggande av avfall, återanvändning och materialåtervinning.
- (9) Det har fastställts mål för materialåtervinning av plastförpackningar för 2025 med beaktande av vad som var tekniskt möjligt vid tidpunkten för översynen av direktivet. Kommissionen kan föreslå reviderade nivåer för dessa mål för 2030 på grundval av en utvärdering av medlemsstaternas framsteg mot att nå målen och med beaktande av utvecklingen av de typer av plast som släppts ut på marknaden, ny återvinningsteknik och efterfrågan på återvunnen plast.
- (10) Separata återvinningsmål bör fastställas för järnmetaller och aluminium. Detta skulle leda till stora ekonomiska och miljömässiga fördelar, eftersom mer aluminium skulle återvinnas vilket innebär betydande energi- och koldioxidbesparingar. Det befintliga målet för förberedelse för återanvändning och materialåtervinning av metallförpackningar bör därför delas upp i separata mål för dessa båda typer av avfall.
- (11) Vid beräkningen av om målen för förberedelse för återanvändning och materialåtervinning uppnåtts, bör medlemsstaterna kunna räkna in produkter och komponenter som förberetts för återanvändning av erkända aktörer inom förberedelse för återanvändning eller genom erkända pantsystem. För att säkerställa harmoniserade villkor för dessa beräkningar kommer kommissionen att anta närmare bestämmelser om fastställande av erkända aktörer inom förberedelse för återanvändning och erkända pantsystem samt om insamling, kontroll och rapportering av uppgifter.
- (12) För att garantera tillförlitligheten hos de uppgifter som samlas in om förberedelse för återanvändning är det viktigt att fastställa gemensamma regler för rapportering. Det är också viktigt att fastställa mer exakta bestämmelser för medlemsstaternas rapportering om vad som verkligen materialåtervinns och som kan tillgodoräknas när det gäller uppnåendet av målen för materialåtervinning. I detta syfte måste rapporteringen om uppnåendet av målen för materialåtervinning i regel grundas på tillförseln till den slutliga materialåtervinningsprocessen. För att begränsa det administrativa arbetet bör medlemsstaterna, på strikta villkor, tillåtas att rapportera materialåtervinningsandelar på grundval av produktionen vid sorteringsanläggningar. Viktförluster av material eller ämnen på grund av fysiska och/eller kemiska omvandlingsprocesser som ingår i

¹⁵

COM(2013) 442.

den slutliga materialåtervinningsprocessen bör inte dras av från vikten av det avfall som rapporteras som återvunnet.

- (13) För att se till att detta direktiv genomförs på ett bättre, punktligare och enhetligare sätt och för att föregripa brister i genomförandet, bör ett system för tidig varning inrättas så att brister kan upptäckas och åtgärdas innan tidsfristerna för att uppfylla målen går ut.
- (14) Medlemsstaternas rapportering av statistiska uppgifter är av avgörande betydelse för att kommissionen ska kunna bedöma hur avfallslagstiftningen efterlevs i medlemsstaterna. Kvaliteten, tillförlitligheten och jämförbarheten hos statistik bör förbättras genom att man inrättar en gemensam kontaktpunkt för samtliga avfallsuppgifter, tar bort obsoleta rapporteringskrav, riktmärker de nationella rapporteringsmetoderna och inför en kvalitetskontrollrapport.
- (15) De genomföranderapporter som medlemsstaterna utarbetar vart tredje år har inte visat sig vara ett effektivt sätt att kontrollera att lagstiftningen efterlevs och garantera ett korrekt genomförande, och de ger dessutom upphov till onödigt administrativt arbete. Bestämmelser som ålägger medlemsstaterna att utarbeta sådana rapporter bör därför upphävas, och man bör vid övervakningen av efterlevnad uteslutande använda de statistiska uppgifter som medlemsstaterna varje år rapporterar till kommissionen.
- (16) Tillförlitlig rapportering av statistiska uppgifter om avfallshantering är av största vikt för ett effektivt genomförande av lagstiftningen och för att se till att uppgifterna från olika medlemsstater är jämförbara. När medlemsstaterna utarbetar rapporter om hur målen i direktiv 94/62/EG har uppnåtts bör de åläggas att använda de senaste metoder som tagits fram av kommissionen och medlemsstaternas nationella statistikkontor.
- (17) För att komplettera eller ändra direktiv 94/62/EG bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget delegeras till kommissionen med avseende på artiklarna 6a.2, 6a.5, 11.3, 19.2 och 20. Det är av särskild betydelse att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå. När kommissionen utarbetar och upprättar delegerade akter bör den se till att relevanta handlingar överlämnas samtidigt, i rätt tid och på lämpligt sätt till Europaparlamentet och rådet.
- (18) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av direktiv 94/62/EG bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter med avseende på artiklarna 12.3d och 19. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011¹⁶.
- (19) Direktiv 94/62/EG bör därför ändras i enlighet med detta.
- (20) I enlighet med den gemensamma politiska förklaringen av den 28 september 2011 från medlemsstaterna och kommissionen om förklarande dokument¹⁷ har medlemsstaterna åtagit sig att, i de fall detta är berättigat, låta anmälan av införlivandeåtgärder åtföljas av ett eller flera dokument som förklarar förhållandet mellan de olika delarna i ett direktiv och motsvarande delar i nationella instrument för införlivande. Med avseende på detta direktiv anser lagstiftaren att översändandet av sådana dokument är berättigat.

¹⁶ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

¹⁷ EUT C 369, 17.12.2011, s. 14.

- (21) Eftersom målen för detta direktiv, nämligen att å ena sidan förhindra att förpackningar och förpackningsavfall på något sätt påverkar miljön, eller minska sådan påverkan, och därigenom säkerställa en hög miljöskyddsnivå och, å andra sidan, säkerställa en fungerande inre marknad och undvika handelshinder och snedvridning och begränsning av konkurrensen inom unionen, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna, och de därför, på grund av åtgärdernas omfattning eller verkningar, bättre kan uppnås på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ändringar

Direktiv 94/62/EG ska ändras på följande sätt:

1) Artikel 3 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska följande text utgå:

”Kommissionen ska i förekommande fall undersöka och vid behov ändra de beskrivande exemplen för den definition av förpackningar som ges i bilaga 1. Följande artiklar ska prioriteras: cd- och videofodral, blomkrukor, rör och tuber runt vilka böjligt material har virats, papper som avlägsnas från självhäftande etiketter samt omslagspapper. Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar i detta direktiv, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 21.3.”

b) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. *förpackningsavfall*: alla förpackningar och allt förpackningsmaterial som omfattas av definitionen av avfall i artikel 3.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG(*).

(*) Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG av den 19 november 2008 om avfall och om upphävande av vissa direktiv (EUT L 312, 22.11.2008, s. 3).”

c) Punkterna 3–10 ska utgå.

d) Följande ska läggas till som andra stycke:

”Dessutom ska de definitioner av *avfall*, *avfallsproducent*, *avfallsinnehavare*, *avfallshantering*, *insamling*, *separat insamling*, *förebyggande*, *återanvändning*, *behandling*, *återvinning*, *förberedelse för återanvändning*, *materialåtervinning*, *slutlig materialåtervinningsprocess* och *bortskaffande* som fastställs i artikel 3 i direktiv 2008/98/EG tillämpas.”

2) I artikel 4.1 andra stycket ska första meningen ersättas med följande:

”Dessa andra åtgärder kan bestå av nationella program, incitament genom system för utökat producentansvar i syfte att minimera förpackningarnas miljöpåverkan, eller liknande insatser vilka vid behov kan antas i samråd med ekonomiska aktörer och vars syfte är att sammanföra och dra nytta av de många initiativ som tagits i

medlemsstaterna för att förebygga avfall. Åtgärderna ska vara förenliga med detta direktivs syften, såsom de fastställs i artikel 1.1.”

3) Artikel 6 ska ändras på följande sätt:

a) Rubriken ska ersättas med ”Återvinning, återanvändning och materialåtervinning”.

b) I punkt 1 ska följande led läggas till som leden f–i:

”f) Senast den 31 december 2025 ska minst 65 viktprocent av allt förpackningsavfall förberedas för återanvändning eller materialåtervinnas.

g) Senast den 31 december 2025 ska följande minimimål (i viktprocent) för förberedelse för återanvändning och materialåtervinning vara uppfyllda när det gäller följande specifika material som ingår i förpackningsavfall:

i) 55 % av plast.

ii) 60 % av trä.

iii) 75 % av järnmetall.

iv) 75 % av aluminium.

v) 75 % av glas.

vi) 75 % av papper och kartong.

h) Senast den 31 december 2030 ska minst 75 viktprocent av allt förpackningsavfall förberedas för återanvändning eller materialåtervinnas.

i) Senast den 31 december 2030 ska följande minimimål (i viktprocent) för förberedelse för återanvändning och materialåtervinning vara uppfyllda när det gäller följande specifika material som ingår i förpackningsavfall:

i) 75 % av trä.

ii) 85 % av järnmetall.

iii) 85 % av aluminium.

iv) 85 % av glas.

v) 85 % av papper och kartong.”

c) Punkterna 2 och 3 ska ersättas med följande:

”2. Förpackningsavfall som exporteras från unionen får tillgodoräknas för uppnåendet av de mål som anges i punkt 1 av den medlemsstat där det samlades in endast om kraven i artikel 6a.4 är uppfyllda och om exportören, i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1013/2006(*), kan bevisa att avfallstransporten uppfyller kraven i den förordningen och att behandlingen av avfallet utanför unionen skedde under förhållanden som motsvarar kraven i unionens tillämpliga miljölagstiftning.

3. Förpackningsavfall som skickas till en annan medlemsstat för förberedelse för återanvändning, materialåtervinning eller återvinning i den andra medlemsstaten får tillgodoräknas för uppnåendet av de mål som anges i punkt 1 f–i endast av den medlemsstat där avfallet samlades in.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1013/2006 av den 14 juni 2006 om transport av avfall (EUT L 190, 12.7.2006, s. 1).”

d) Punkterna 5, 8 och 9 ska utgå.

4) Följande artikel ska införas som artikel 6a:

”Artikel 6a

Regler för beräkning av uppnåendet av målen i artikel 6

”1. Vid beräkningen av om målen i artikel 6.1 f–i har uppnåtts gäller följande:

a) Vikten av återvunnet förpackningsavfall ska vara vikten av det avfall som når den slutliga materialåtervinningsprocessen.

b) Vikten av förpackningsavfall som förberetts för återanvändning ska förstås som vikten av förpackningsavfall som har återvunnits eller samlats in av en erkänd aktör inom förberedelse för återanvändning och som har genomgått all nödvändig kontroll, rengöring och reparation för att möjliggöra återanvändning utan ytterligare sortering eller förbehandling.

c) Medlemsstaterna får inbegripa produkter och komponenter som förberetts för återanvändning av erkända aktörer inom förberedelse för återanvändning eller genom erkända pantsystem. För beräkningen av den justerade andelen förpackningsavfall som förberetts för återanvändning eller materialåtervunnits, med beaktande av vikten av de produkter och komponenter som förberetts för återanvändning, ska medlemsstaterna använda kontrollerade uppgifter från aktörerna och tillämpa den formel som anges i bilaga IV.

2. För att säkerställa harmoniserade villkor för tillämpningen av punkt 1 b och c och bilaga IV ska kommissionen i enlighet med artikel 21a anta delegerade akter som fastställer lägstanivåer för kvalitetskrav och operativa krav för fastställande av erkända aktörer inom förberedelse för återanvändning och av erkända pantsystem, inklusive särskilda regler för insamling, kontroll och rapportering av uppgifter.

3. Genom undantag från punkt 1 får vikten av utgående avfall efter sortering rapporteras som vikten av det materialåtervunna förpackningsavfallet, under förutsättning att

a) sådant utgående avfall skickas till en slutlig materialåtervinningsprocess,

b) vikten av de material eller ämnen som inte genomgår en slutlig materialåtervinningsprocess och som bortskaffas eller utnyttjas för energiåtervinning understiger 10 % av den totala vikt som redovisas som materialåtervunnen.

4. Medlemsstaterna ska inrätta ett effektivt system för kvalitetskontroll och spårbarhet av förpackningsavfall för att säkerställa att villkoren i punkt 3 a och b är uppfyllda. Detta system kan bestå av elektroniska register inrättade i enlighet med artikel 35.4 i direktiv 2008/98/EG, tekniska specifikationer av kvalitetskraven för sorterat avfall eller någon motsvarande åtgärd för att säkerställa tillförlitligheten och exaktheten hos insamlade uppgifter om återvunnet avfall.

5. Vid beräkningen av om de mål som anges i artikel 6.1 f–i har uppnåtts får medlemsstaterna räkna in den materialåtervinning av metaller som sker i samband med förbränning, i förhållande till andelen förpackningsavfall som förbränns, under förutsättning att de återvunna metallerna uppfyller vissa kvalitetskrav.

Medlemsstaterna ska använda den gemensamma metod som fastställts i enlighet med artikel 11a.6 i direktiv 2008/98/EG.”

5) Följande artikel ska införas som artikel 6b:

”Artikel 6b

Rapport för tidig varning

1. Kommissionen ska, i samarbete med Europeiska miljöbyrån, utarbeta rapporter om framstegen mot uppnåendet av de mål som anges i artikel 6.1 f–i senast tre år innan de där angivna tidsfristerna löper ut.

2. De rapporter som avses i punkt 1 ska innehålla följande:

a) En uppskattning av måluppnåendet för varje medlemsstat.

b) En förteckning över medlemsstater som riskerar att inte uppnå målen inom gällande tidsfrister, åtföljt av lämpliga rekommendationer för de berörda medlemsstaterna.”

6) Artikel 11.3 ska ersättas med följande:

”3. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 21a för att fastställa under vilka förhållanden de koncentrationer som avses i punkt 1 inte ska tillämpas på återvunnet material eller produktcykler inom en sluten och kontrollerad kedja, samt vilka typer av förpackningar som är undantagna från kravet i punkt 1 tredje strecksatsen.”

7) Artikel 12 ska ändras på följande sätt:

a) Rubriken ska ersättas med ”Informationssystem och rapportering”.

b) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. De databaser som föreskrivs i punkt 1 ska innehålla de uppgifter som anges i bilaga III, och särskilt uppgifter om omfattningen, egenskaperna och utvecklingen av förpackningar och flöden av förpackningsavfall, inklusive information om toxiska eller farliga egenskaper hos förpackningsmaterial och komponenter som används vid tillverkningen av dessa i de enskilda medlemsstaterna.”

c) Punkt 3 ska utgå.

d) Följande punkter ska införas som punkterna 3a–3d:

”3a. Medlemsstaterna ska för varje kalenderår rapportera uppgifter om uppnåendet av de mål som fastställs i artikel 6.1 a–i till kommissionen. De ska rapportera dessa uppgifter elektroniskt inom 18 månader från utgången av det rapporteringsår för vilket uppgifterna samlats in.

Uppgifterna ska rapporteras i det format som fastställts av kommissionen i enlighet med punkt 3d. Den första rapporteringen ska omfatta uppgifter för perioden från och med den 1 januari [*ange år då detta direktiv träder i kraft + 1 år*] till och med den 31 december [*ange år då detta direktiv träder i kraft + 1 år*].

3b. De uppgifter som medlemsstaterna rapporterar i enlighet med denna artikel ska åtföljas av en kvalitetskontrollrapport och en rapport om genomförandet av artikel 6a.4.

3c. Kommissionen ska granska de uppgifter som rapporteras i enlighet med denna artikel och offentliggöra en rapport om resultatet av granskningen. Rapporten ska

omfatta en bedömning av hur insamlingen av uppgifter är organiserad, av de uppgiftskällor och metoder som används i medlemsstaterna samt av uppgifternas fullständighet, tillförlitlighet, aktualitet och enhetlighet. Bedömningen kan innefatta särskilda rekommendationer om förbättringar. Rapporten ska sammanställas vart tredje år.

3d. Kommissionen ska anta genomförandeakter som fastställer formatet för rapportering av uppgifter i enlighet med punkt 3a. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 21.2.”

e) Punkt 5 ska utgå.

8) Artikel 17 ska utgå.

9) Artikel 19 ska ersättas med följande:

”1. Kommissionen ska anta de genomförandeakter som krävs för att anpassa det identifieringssystem som avses i artikel 8.2 och artikel 10 andra stycket sjätte strecksatsen till den vetenskapliga och tekniska utvecklingen. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 21.2.

2. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 21a för att ändra de beskrivande exempel beträffande definitionen av förpackning som förtecknas i bilaga I.”

10) Artikel 20 ska ersättas med följande:

”Artikel 20

Särskilda åtgärder

Kommissionen ska ges befogenhet att anta sådana delegerade akter i enlighet med artikel 21a som är nödvändiga för att hantera problem som kan uppstå i samband med tillämpningen av bestämmelserna i detta direktiv, särskilt beträffande inerta förpackningsmaterial som släpps ut på unionens marknad i mycket små volymer (ungefär 0,1 viktprocent), primära förpackningar för medicintekniska produkter och farmaceutiska produkter, små förpackningar och lyxförpackningar.”

11) Artikel 21 ska ersättas med följande:

”Artikel 21

Kommittéförfarande

1. Vid tillämpningen av artiklarna 12.3d och 19.1 ska kommissionen biträddas av den kommitté som inrättats genom artikel 39 i direktiv 2008/98/EG. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011(*).

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).”

12) Följande artikel ska införas som artikel 21a:

”Artikel 21a

Utövande av delegering

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
 2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 6a.2, 11.3, 19.2 och 20 ska ges till kommissionen från och med den [*ange dag då detta direktiv träder i kraft*] och tills vidare.
 3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 6a.2, 11.3, 19.2 och 20 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.
 4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
 5. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 6a.2, 11.3, 19.2 och 20 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.”
- 13) Bilaga III till direktiv 94/62/EG om förpackningar och förpackningsavfall ska ändras i enlighet med bilagan till det här direktivet.
- 14) En bilaga IV ska läggas till i direktiv 94/62/EG om förpackningar och förpackningsavfall, i enlighet med bilagan till det här direktivet.

Artikel 2

Införlivande

1. Medlemsstaterna ska senast den [*arton månader efter detta direktivs ikraftträdande*] sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska genast överlämna texten till dessa bestämmelser till kommissionen.
När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.
2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 3

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 4

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar

Ordförande

På rådets vägnar

Ordförande